

EEN VROUW VAN BIJ ONS
OVER HAAR LEVEN, WERK
EN PASSIES

Vanessa Bossuyt

Een van de kunstfoto's voor het Warrior-project, waarvoor Vanessa de make-up en styling verzorgt: "Het aanbrengen van al die glittersteentjes vergde engelengeduld, maar het resultaat vind ik schitterend." (Foto Reginald Tackoen)

BIO

PRIVÉ

- Vanessa Bossuyt (35) groeide op in Wielsbeke.
- Ze woont samen met haar man Nicola Vigna en hun dochtertjes Perla (6) en Elisa (4) in Marke.

LOOPBAAN

- Als freelance make-up artist werkt ze voor modemerken en -fotografen, modeagentschap Model's Office, maar ook voor kunstfotografen.
- Ze geeft les aan SBM, afdeling van Syntra waar gespecialiseerde opleidingen worden gegeven.
- Ze startte het project 'Warriors' waarvoor ze vrouwen met kanker op een kunstzinnige manier laat fotograferen.

MARKE ► Haar creativiteit inzetten om anderen te helpen : dat is wat Vanessa Bossuyt nastreeft met haar project Warriors. In kunstige foto's toont ze (kanker-)patiënten als strijdbare wezens. "Mij alleen nog hiermee bezig kunnen houden, dat zou pas 'a dream come true' zijn..."

"Als make-up artist werk ik voor modebladen, make-up merken als Chanel, maar ook voor kunstfotografen. En dat laatste doe ik het allerliefste. Het is allemaal begonnen met een verkleedfeestje toen ik nog een kind was. Op mijn verjaardag had mijn tante zich verkleed als mijn groot idool toen, Michael Jackson. Ze was Michael Jackson en dat was een soort openbaring voor mij : dat kan je dus allemaal dóén met make-up ! (lacht) Het heeft me niet meer los gelaten, ik probeerde metamorfoses uit op mezelf, werd een prinses, maar ook Zorro... Pas later beseftte ik dat je dit ook als job kan doen, en na wat omzwervingen vond ik in Nederland een opleiding voor make-up artists. Sindsdien vielen alle puzzelstukjes in elkaar, ik weet zeker dat ik dit mijn hele leven blijf doen."

"Vier jaar geleden werd onze babysit, Apolline Ameel, ziek. Apolline is een meisje uit onze buurt, met wie ik sowieso al een nauwe band had. Ze was ook af en toe model voor opdrachten waaraan ik meewerkte. Toen ze op haar achttiende lymfeklierkanker bleek te hebben, viel haar droom om model te worden in duigen. Maar we besloten verder te gaan met fotoshoots,

spelenderwijs. We maakten *zotte* foto's, voor de fun, omdat het een tegengewicht bleek voor de ziekte die haar leven zo overhoop haalde."

"Op een dag bladerde iemand in mijn portfolio, waarin ook foto's van Apolline zijn opgenomen. Toen ze het verhaal erachter hoorde, vroeg ze waarom ik daar niks *meer* mee deed. Ze motiveerde me om ook andere vrouwen met kanker op te zoeken en hen op een artistieke manier te laten fotograferen. Lang niet iedereen bleek daartoe bereid, maar intussen werken er toch al een dertigtal vrouwen mee aan dit project, dat ik Warriors doopte. Omdat het me opviel dat de vrouwen stuk voor stuk een *vechtersblik* hebben : in hun ogen lees je dat ze zich niet zomaar gewonnen geven, ze willen *leven*. Met de foto's – die allemaal gemaakt worden door mensen die zich hiervoor belangeloos inzetten – organiseren we tentoonstellingen, waarvan de opbrengst projecten rond kanker ten goede komt."

"Mijn gezin is mijn ruggengraat. Zonder mijn man en dochtertjes ben ik niks. Ik ontmoette Nicola toen ik samen met een vriendin voor het eerst op vakantie was in Italië. Ik was pas achttien, hij werkte als pianist in een bar waar we toevallig kwamen. En van het een is het ander gekomen. (lacht) Een gemakkelijke relatie was het niet, want hij werkte nadien ook nog in Hong-Kong, Jordanië, de Caraïben... Ik reisde hem overal achterna. Tien jaar geleden zijn we getrouwd en kwam hij in België wonen. De grijze lucht stemt hem niet altijd even vrolijk, maar hij heeft hier gelukkig zijn weg gevonden, ook professioneel."

"Ik bewonder enorm het werk van fotografen als Erwin Olaf en Mario Testino. De Nederlandse Ingrid Baars maakt ook fantastisch werk, vind ik. Ze gebruikt beelden van Afrikaanse kunstwerken en modellen door elkaar, maakt er een soort collages van, zodat een nieuwe persoonlijkheid ontstaat. Ik droom ervan om iets gelijkaardigs te doen, met *mijn* Warriors-modellen..." (Nancy Boerjan)

"Elke maand proberen we met onze kersverse vzw Warriors een benefiet te organiseren. In december bracht mijn man die zanger en pianist is, een concert met het repertoire van Andrea Bocelli. We stonden versteld van het succes ervan!"

Vanessa Bossuyt met het 'Warrior'-fotoboek. Ze maakt ook zelf zilveren juweeltjes en schenkt al wie nauw betrokken is bij het project een symbolisch 'veertje'. (Foto Ronny Neirinck)

"Ik draag mijn kindjes altijd bij me in de vorm van mijn oorringen : een parel voor Perla en een roos voor Elisa"

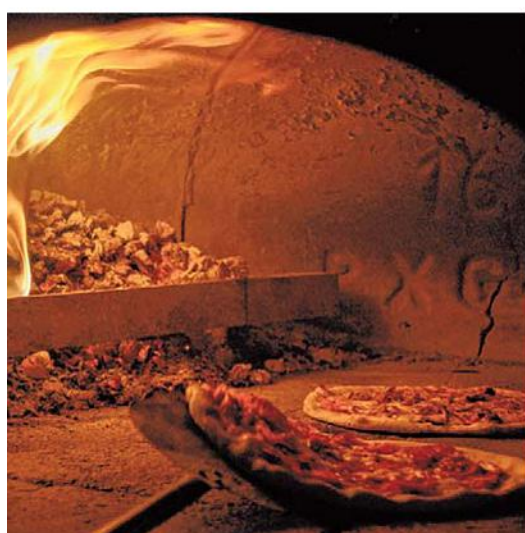
(W422/25)

“Ik kan niet zonder make-up ! Echt, ik ga de deur niét uit zonder... Noem het mijn ‘glamoureuus’ kantje”, lacht Vanessa. “En door mijn job heb ik natuurlijk véél make-up .“

*“Ik wil geen litten-
kens tonen, maar
sterke karakters”*

“Een etentje bij Da Marianna voelt voor ons gezin altijd een beetje als ‘thuis komen’.”

LEKKER

WAAR ?

Da Marianna, Hoogstraat 42 in Kruishoutem.

WAAROM ?

“Ik kwam er terecht door mijn Italiaanse man. Toen hij pas in ons land was, trad hij hier soms op, en ze sloten hem in de armen alsof hij eigen familie was. Behalve dat het er lekker eten is, voelt dit voor ons dus altijd een beetje als ‘thuis komen’.

SHOP

WAAR ?

Tiny's Hobby, Passionistenlaan 3 in Kortrijk.

WAAROM ?

“Ik snuister graag in ‘knutselwinkeltjes’ waar ik allerlei spulletjes vind om zelf juweeltjes te maken : sjabloontjes, klei... Ik maak juweeltjes voor mezelf, maar ook voor mijn dochtertjes. Ik kan me helemaal verliezen in dat geknutsel.”

WARRIORS

Vanessa werkt verder aan de uitbouw van het project Warriors. Tijdens vernissages in het hele land vanaf voorjaar 2016 zullen de kunstfoto's tentoongesteld en te koop aangeboden worden. De opbrengst gaat integraal naar de strijd tegen kanker.

» www.warriors-project.com

“Ik kende actrice Gilda De Bal niet persoonlijk, maar ik besloot om haar gewoon te vragen om meter van Warriors te worden. En ze zei meteen ja! Dit portret van haar werd gemaakt door modefotograaf Roger Dyckmans. Hij overleed in het voorjaar van 2015 aan darmkanker en heeft zijn laatste werk nog aan ons project gedoneerd.”